

MŰRASSZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

egy évre 6 kor, fél évre 3 kor. egyévi szám 20 fill. Hirdetési pénzek és reklamációk Hirschl N. könyvnyomdájába küldendők.

Felolós szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztendő közlemények lap szerkesztésébe küldendők. Hirdetési díj: 4 hasábos petitor egyszerű hirdetésnél 20 fill. többszöri hirdetésnél soronként 12 fill. Nyolctör petitorsa 50 fill.

A kamatnélküli kölcsön.

A legújabb szociális eszme: a kamatnélküli kölcsön. —

Első pillanatra ez hihetetlennek látszik, épen napjainkban, a midőn az egész hitelművelat a kamatozáson alapszik. — Ha ez megvalósulhat, ez az új korszaknak legfontosabb szociális vívmánya.

A mai anyagias korszakban nehéz elképzelni azt, hogy kölcsön egyáltalában kamat nélkül legyen. — De ha ez mégis lehetséges, — óriási jelentőségű dolog.

Sajnosan tapasztaljuk a mai hitelzés nehézségeit.

Régentől fogva érthetetlen volt az agrikultur Magyarországon, hogy míg az ingatlanl bíró gazdák s birtokosoknak nem volt hitelle, vagy csak nagy nehezen tudta hitelét kielégíteni, ugyanakkor a kereskedővilág minden tagjának, bármilyen vagyontalan is lett legyen, ha címtáblája volt, azonnal hitelle is volt. Ezen hitellel éltek a félre eső falvak kis szatcsói is, a midőn az ottani birtokos vagy épen a parasztagzda, vagy a kisebb emberek hitelhez nem juthattak.

Nagyon kellett a földnek fordulnia, hogy ma már a kamatnélküli kölcsön eszméje áll előttünk s vannak, a kik megvalósítani törekednek.

Ezen kamatnélküli kölcsön eszméjét a Magyar Védő Egyesület Budapest, József-körút 19., — ezen hazafias önzetlen szervezet kívánja a hazai mezőgazdasági és ipari termelés előmozdítására s védelmére életbe léptetni és megvalósítani, mivel egész közállapotaikat javítaná.

A M. V. E. teljes tudatában van annak, hogy a hazafias felbuzdulás mellett bármely nagy nemzeti célok csak akkor lesznek állandók és maradandók, ha azok mellett az anyagi érdekek is kielégítést találnak. Ezért nagy nemzeti céljainak megvalósítására: egy országos iparpártolási bankot kíván létesíteni részvényekre, a mely részvények a tisztajövedelemből 5%-os kamatot élveznek.

Ezen iparpártolási bank a hazai ipari termékek vásárlására — minden póstatakarékpénztár útján, vagy a központban: vásárlólapokat — áru cseket — ad készpénz ellenében, melylyel minden vezető hazai árut készítő gyárban, iparosnál vagy kereskedőnél teljes értékben vásárolja be szük-

segleit, a legalkalmasabb — megfelelő időben. — Ezen vásárlólapok után az egyletbe belépett gyárosok, — iparosok és kereskedőkkel való egyezmény alapján a vevők 5%-os pénztári engedélyt nyernek. Vagyis ezen 5% tiszta megtakarítás; olyan előny, mit készpénz vásárlás mellett sem érhetünk el, — de különösen nem, a kisiben vásárló és vidéki nép.

Hogy a hazai áru vásárlását az egész vonalon országszerte előmozdítsa a M. V. E., vagyis hogy a hazai áruforgalmat nagyban emelje és kiterjessze, — azon vidéki feleknek, fogyasztóknak s vevőknek, a kik azonnal a megfelelő készpénzzel nem rendelkeznek a vásárlólapok megszerzésére: kamatnélküli kölcsönt nyújt egy fél évi idő tartamra, ha a fél hitelképessége két jótállóval — váltó fedezet mellett igazolást nyer. A kölcsön havonkénti részletekben fizetetik vissza.

Olyan vásárlófeleknek, a kik 6 hónapon tul hitelt óhajtanak, a vásárlólapok 3% kamat fizetés mellett nyújtatik a megfelelő hitelbiztosítás ellenében; esetleg betáblázás mellett.

A kiadott vásárlólapokat a Magyar Védő Egyesület országos iparpártolási bankja —

TÁRGYA.

A rejtelmes ember.

Öt-hat év előtt egy püspöki városban laktam. A város kicsiny volt és agyon építettek templomokkal úgy, hogy ha ebéd idejére, vagy alkonyat leszálltára megszólaltak a harangok a pirinyó város zajos zenés lett a kicsiny és nagy harangok csilingelő, kongó, bugó énekétől. Déli időben mindig a város egyetlen, de szépséges sétányán sétáltam. A helyi lap szerkesztésének kevésbé fontos, mint inkább kellemetlen gondjait ez időre felfüggesztettem és zavartalan meglegezővel jártam a gyönyörű gesztenyes utakon, melynek máskor mélységes csodáját a harangok ilyenkor fölverték, hosszabb időre megbolygatták.

Hajlandóságom ekkor sem volt különb, mint manapság és nagyon kevés emberrel érintkeztem. Magányos természetemnek kedveztem azaz is, hogy ebéd idején kerestem fel a gesztenyes utakat. Egy emberrel azonban állandóan találkoztam.

Apró emberke volt. Hosszu fekete hajfürtjei az arcába himblázottak, amint ingatag járással földre szegezett tekintettel róta a gesztenyes utakat.

A furcsa emberke igen különösen viselkedett,

Megtörtént, hogy ballagó útjában hirtelen megállt, mellére lehanyatlott fejét fölvetette, hosszú haja, amilyent csak a nagyon okos és nagyon bolond emberek hordanak, ziláltan arcába csapódott, törpe teste kiegyenesedett és figyel hallgatott az arra a valámire, ami nekem ismeretlen volt, de kíváncsivá tett. A magányos emberek életében történhetik csak meg, hogy ha valami különös, beteges hajlandóságból eredőleg, irtózáva kerülnek minden ismerkedést, egy másik szeszélyes pillanatban vagyva-vágnak a hirtelen ismeretségre.

Igy történhetett meg az is, hogy a különös emberke, egy ízben, mikor ismétlenül kémléte a levegőt és én mellette elhadtam, minden formalitás megvetésével rám szóllott:

— Hallja, hallja!

A kicsi és nagy harangok csilingeltek és zugtak, mint más ilyenkor, de az én emberkém lelkese svedre szólt meg újra:

— Ez a hangok orgája, a szinak tobzódása, a vakmerő skálák gyönyörű harmóniája. A líra, a dráma hatalmas szinofóniája — az ilyen városban születnek a zenészigazsok.

A nagyhaju kis ember még nem fejezte be hevületes rapsozódiáját és nekem időm volt arra, hogy jobban szemügyre vegyem őt. Pirinyó fekete szeméi tűzeltek, elborultak és megint csillogtak.

Öregedő arca többször ideges nyugtalansággal megrándult, fölvetett ajkai megnyultak és gunyos vonalban behajlottak kemény szemita orráig — a szavaló emberke olyan volt ekkor mint egy szatir.

Ezután minden déjtáiban találkoztunk. Bizalmas, baráti hangon elmondta nekem, hogy küzdelmes élete volt eddig, az úkapjótól kezdve minden apja zenész volt ő maga is az lesz, de mivel ő csak egy szakadt ide idegenből, hát idegennek tekintik ebben az országban, protekciója nincs, s így kénytelen kicsiny családját zenelekekből istápolni, pedig:

— Gyermekkoromban operát irtam és előadták a stuttgarti operában, egyházi zenét szerettem és ma is énekel a lyoni zsinagógában, a viharok járása azonban, mely engem mindig kényőkezett, felkapott engem a gyöngye pelyhet és idefojt a kicsiny városkába — de itt meg nem halok.

És tényleg, erősen készült rá az új, diadalmas életre, mely itt kezdődne a harangdalos városban.

Egy napon így szólt a zenész:

— Kikerestelek. A székesegyház karmesteri állása megreszédett és ha elfelejttem, hogy zaidó vagyok, orgonát és nagy kórust kapok.

Emberkém arra várt, hogy szólok valamit közlére, de hogy nem válaszoltam, újra beszélt:

nyomban a bemutatáskor — készpénz ellen váltja be a kötelekebe lépett gyárosoktól, iparosoktól és kereskedőktől: 8%^o-os levonással.

Vagyis 3%-ért vállalja át a M. V. E. iparp. bankja a kockázatot a gyárosok, kereskedők és iparosoktól, — a mivel ezek a hitelezéstől és a vele járó kellemetlenségektől s a kintlévőségek behajtása és költségeitől menekülnek meg, — míg ellenértékül új és nagy vevő közönséget nyerne, — mindazokat, a kik mint a M. V. E. tagjai, hazai árukat és a fenti kedvezmény mellett vásárolni akarnak.

A kamatnélküli kölcsönök élvezők, bár nem részesíthetők az 5%-os pénzárti engedményben, mégis hitelszükségletük eddig el nem ért, soha nem álmódott — előnyökkel nyer kielégítést.

Azon tény, hogy egy nagy rétege a fogyasztóknak, áruszükségeit, — vagyis háztartásának és gazdaságának kellőkeit — kamat nélküli kölcsönrel képes minden időben — vagy épen akkor, a mikor arra szüksége van, — vagy mikor annak ára neki a legmegfelelőbb. — olyan előnyösen beszerezni, olyan vívmány, hogy ez valóban megragadja minden ember s minden szociológus figyelmét, — mert teljesen alkalmas arra, hogy a magyar termelők és fogyasztók táborát egyesítse és a magyar: pénznélküli gazdáknak a kellő pillanatban a vásárlóképességét megszerzi.

Méltó arra, hogy mindenki e nagy eszme megvalósítására siessen — s hogy a bankba az elérhető 6%-os jövedelem mellett minél többet részt véve — ama milliók álljanak ezen valóban nemzeti iparpártolás szolgálatára, mely-lyel népünk erőgyűjtése biztosíthatik.

Az áru-csek kibocsátása egymagában is óriási jelentőségű dolog a hazai iparpártolás emelésére.

Az áru-csekkel kapcsolatban a legszerencsésebb gondolat, a magyar származású árukat a M. V. E. védje-

gyével — mint országos és egyöntetű védjegygyel ellátni és megjelölni.

Ezen védjegy a régi vitelségi érem, a hajdani védegyelet jelvénye, hármashalmon kettős kereszt, csúszkoszorúval övezve.

Ha minden vevő ezen védjegyre figyel s csakis az ezzel ellátott magyar származású áruknak ad előnyt a külföldi előtt, hazai iparunk, — mezőgazdaságunk fejlődésének javára meg van mentve. Azon kereskedők, iparosok és gyárosok, a kik ilyen magyar származású árukat előállítanak s forgalomba hoznak, kirakati üzleti táblákkal lesznek ellátva a vevő közönség előtt való igazolásra. — Igy minden vevő saját maga ellenőrzi a hazai áru származását. — Milliók kezében ez a legsikeresebb békés fegyver ama 900-tól 1200 millió k-ig menő összeg visszaszerzésére, mit ma a külföld viszen ki tőlünk — szükségte-lenül évenként. Sajátos pénzügyi helyzetünkben koronája ezen mélyreható új hitelszervezetnek: a kamatnélküli kölcsön.

A mikor mintegy 1000 millió K. kénytelen a takarékpénztárakban 3%-ra — vagy 3.2%-ra tétlenül heverni, mivel a tőkével bírók jövedelme is megcsappant — s vásárló képességük is csökkent. A nemzet legnagyobb része épen így van. — Igy állott elő a nagy szegénység s így torlódt össze a sok nagy tőke.

Ezen új hitelszervezet forduló pontot jelent. Főtörékvése a társadalom széles rétegeinek is juttatni vagyont ama sűrű 5%-os megtakarítás és a kis embernek is a kamatnélküli kölcsön útján. — A gyárosok, iparosok és kereskedők eddig is kiadták ugyanazon engedményeket, — sőt többet, — de nem a közvetlen fogyasztó-

tók javára — ezért érdekeik nem voltak megvédve, mit folyton rontott az osztrák verseny. Mostan maguknak is, — a vevő közönségnek s a fogyasztók millióinak is javára szolgál ezen új hitelszervezet, — különösen mint részvényeseknek.

A mit a törvény a megrendelés gyűjtés eltöltésével használni vélt, — az árforgalomban rontott. Ezt is reparálja alaposan az új hitelszervezet. A kamatnélküli kölcsön tehát megvalósítható. — Általa nyer a fogyasztók és vevők milliónyi rétege; nyer a hazai gyáros, iparos és kereskedő és nyer a részvényes pénzes ember, mert az elérhető 6%-os kamatot sem állam, sem bank, sem papir nem nyújtja. Egyszerre felszabadulhat ama lekötött 1000 millió hazai tőke nagy része, mely ha az iparpártolás részére fordítható, vele ilyen módon a legfokozottabb hiteligeny is kielégíthető.

Ezen az uton lehet boldog és független a magyar! — Ezen tőkegyűjtés legyen alapja az önálló magyar nemzeti banknak.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— Gróf Bathányi Zsigmond csendlaki nagybirtokos, főrendiházi tag bejelentette a szá. badeivárpártba való belépését.

— A muraszombati kaszinó h. no 24-a d. u. 3 órákor tartotta közgyűlését Sinkovich Elek t. b. fozsolgábró enklölete alatt. A titkár, pénztárnok és könyvtárnok jelentése után, melyet a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vett, következett a tisztviselő és választmányi választása. Előnknek Sinkovich Elek, titkárnak Junkunc Sándor, pénztárnoknak Bodnár Endre, könyvtárnoknak Schnell János és háznagynak Dr. Crenits Antal ísmét egyhangulag megválasztottak. Választmányi tagokul szintén az eddigiek választottak vissza, névszerint: Pósfay Pongrac, dr. Uj Károly, Böles Béla, Metzker Mátvás, Jr. Geiger Vilmos és Árvai Bernát.

Uj képviselő választások. Képviselői körökben elterjedt nézet szerint a tavasz folyamán új képviselő választásoknak nézünk elébe.

— Fizetésképtelenség. Trautmann Mór és Wolf Jakab muraszombati, továbbá Trautmann Bernát battyafuflvi és Stern Albert viendári lakos kereskedők fizetésképtelenségét jelentettek.

— Hát mi is van azon? Vallással, ceremóniával eddig se törődtem, aztán egy ceremóniával több vagy kevesebb, mindegy. Megváltozom én? Nem! Megteszem!

Hanga új tőlekedővé vált. Lármázott, argumentált, mintha csak engemet cáfolna. Mikor aztán végleg belátta, hogy tőlem e dolgra vonatkozólag az ő meggyőződését nem csikarhat át, dühösen kifakadt:

— Igens meg fogom tenni. Magamban hittem eddig is, aztán se fogok máshon hinni. Az én lelki világom teljesen az enyém, semmi otti mesterséges nincsen. Senki oda, akár leten, akár babona, be nem hatolhatott és aztán is megörzöm függetlenségemet.

A zenész homlokán kitűnt a verejték, hosszabb ideig szótlanul ballagtunk egymás mellett, a kicsiny ember göröcs bőjtával szaporán ütögette maga előtt a földet.

Egyzer aztán hirt len elém került, utamban megállított és majdnem könyörgő hangon szólott hozzám:

— Meg kell tennem. Elzállom, elkallódom már ugys érzem, hogy megfogtam, a dal már nem hullámzik úgy végig lelkemben, mint azelőtt. Témmár mint nem tűnnek olyan színesen képzetelemre, mint hajdanában, invezcióim megkopott, az eszem alig bírja el a nagyobbabszámú konstrukció. Meg kell magamat meenteni az orgona meg megcsigát, a bus melódikus hangok, ha megöntöz-nék kizsáradt lelkeim, kihajtana onnan az el-rejtett efeledett sok búvós dal. . . . Meg ne tesszen.

A zenész hosszú időre eltűnt. Most már igazán magányosan életem. Deli szélaimon alig találkoztam valakivel e a valót akarom mondani, hogy a furcsa emberke egy ideig nagyon hiányzott. Szeretlenségében sok volt a rokonszenves vonás, nyugtalan beszédében tömörked az ötlet, főképen pedig forró temperamentuma volt az, mely itt a szűke emberek között megkülömböztette és érdekese tette előttem.

Mint a helyi események krónikása természetesen tudtam a kikerestekedéséről és arról is, mikor megbírták a székesegyház kórusának vezetőjét.

Később a redakciónak, szapora beszédű polgárokótt hallottam először valamit a zenésztől:

— Nagy művész, ha fenn van a kóruson, senkihez sem szól, hanem magába száll — azt az egyik ember.

— A multkor, mise közben rosszul lett és azt mondta, nem tud játszani. Ezen délelőtt nem is orgonázott, de nem ment haza, sőt ott maradt még akkor is, mikor a templom kiürült. Furcsa egy ember, a zenik mind ilyen hőbortosak.

Gondolatokat ébresztett bennem a sok mende-monda és csak az érdekel, mennyi az igaz ág ezekből a híresztelésekből.

Egyzer aztán újra találkoztam a furcsa emberkével. Mikor megpillantott, aietve felém tartott és én meglepődésmenten szinte elfelejtettem udvözlölni. A kicsiny ember kemény teste megrokkant a háta meggörbült, a haja, a vállero hajs derecra vált.

Alig váltottunk néhány szót, de ő már az átkeresztelkedést akart beszélni. Én megkérletem a más beszédet, de nem sikerült. A zenész makacsul ragaszkodott gondolatához, dacosan félbeszakította szavaimat és így szólott hozzám:

— Azt hiszi, hogy megbantam, amit tettem. Hiszen nem tettem semmit. Az átmenetre azért szükségem van. Nem arra, hogy keresztényne legyen hanem arra, hogy újra a régi ember legyen.

A kicsiny, öreg ember észrevette meglepődésemet és fakó arca befutotta a vér:

— Mit tagadjam, nem vagyok a régi ember. . . . A kereszténységet fölvettem, de magam hoz hoztam az eget emlékeket. . . . Menekül akarok. . . . Te atyám imaköztöben állt előttem, anyám alkaja köré pedig glóriát szó a pénteki gyertyák fénye. . . .

A zenész reszketve beszélt, fáradtan vonszolta magát, amikor egyszerre csak meghökönve megállott. A harangok megszólaltak. Tempa bus hangok öleltekre a kicsi harangok énekelve. A zenész megrázkódott:

— Ezek a hangok. . . . Egyet se bírok megfogni közülök. A dal a dal — meghalt. . . . Eddig a történet. folytatását nem ismerem. A furcsa emberke még az nap elment a városkából, visszahagyva családját és áltamorra egy témát.

KÉVÉSZ BÉLA.

Feloldott közigazgatási határozat. A helyigazgató a földmívelési miniszter meghatalmazása után feloldotta a vármegye törvényhatóság bizottságának azon határozatát, melyrel Csendlak, Kóhida és Prosznyáki közlegények arra kötelezték, hogy faiskolák kezelőinek 100 négyezgő ölenként 10-10 korona tiszteletdíjat fizessenek. A közlegények föllebezése eredményen járt s a törvényhatóság bizottság felhívott újabb határozat hozatalára.

A soproni iparkiallítás előkészítése igen nagy erélyvel folyik. Legközelebb megalkották a szász rendező-bizottság s annak 5 albizottságát. Az iparkiallítás sajtóbizottságába Sinkovich Elek t. főszolgabíró, lapunk szerkesztője is beválasztott.

Az állami tanítók személyzet pót-éka. Az állami elemi népiskolai tanítók, tanítóknő, állami kisdudovónők és tanfelügyelői személyzet fizetéspótlékára vonatkozó utalványrendeleteket a vallás és közoktatásügyi miniszterium neoktatási ügyosztálya már elkészítette. Pótlékokat sorolt 3305 állami tanító, tanítónő, egyenként, — szolgálati éveik arányában — 2, 3 és 400 koránál, 437 állami kisdudovónő, egyenként 1—200 koránál, az eddig élezett személyi pótlékok beszámitásával. Kereksumában 4000 utalványrendelet készült, amelyeknek tisztázása és számvérősi ellátása megfizetett munka mellett is még 10-12 napot fog igénybe venni.

A szent-gothárdi betegsegélyező ügye. A vármegye alispánja határozással kötelezte a szent-gothárdi kerületi betegsegélyező pénztárt, hogy Mang Ede pénztáros havi fizetésének 1/2-ét részét fizesse ki, kimondván a határozatban, hogy ezeu fizetési részletekbe Mang Ede által a pénztárból kivett 150 korona beszámíttassék. Másrészt utasította az alispán a szent-gothárdi főszolgabírót és a pénztár elnökségét, hogy a pénztárunk mutatókhoz szabálytalanságok megvitatása céljából szükséges fontos és kimerítő vizsgálat megejtése céljából haladéktalanul intézkedjék. A betegsegélyező pénztár az alispáni határozat azon része ellen, mely Mang részére havidíjazás felének kifizetése iránt intézkedett, felbevezet a kereskedelemügyi miniszterhez, a miniszter azonban az alispáni határozatot hagyta jóvá.

Szerelmes révész. Trátnyecz Teréz mura-fázeisi leányzó a minap beállított a radeni orvoshoz, hogy meghülés ellen gyógykezeltesse magát. Az orvos a baj oka felől kérdésközlődn, a leány elpanaszolta, hogy a midőn a széchenyuti kompon át akart menni, Zsenics János helyettes révész átkarolta és egy pástörorát akart kicsikarni tőle, azt mondván, hogy addig nem viszi át a kompon. A leány nem hajlott a révész mézes-mázos szavaira, aki állítólag olyan sokáig fogva tartotta az erényes hölgyet, hogy az alatt meghűlt. Zsenics János ellen személyes szabadság megsértése miatt a büntető eljárás folyamathoz tételt.

Sorshuzás. A f. évi unjocozásra vonatkozó sorshuzás járásunkat illetőleg f. hó 29-én lett megtartva a helybeli városházán Pósfay Pongrácz főszolgabíró az összes körjegyzők és községbírók jelenlétében. Az I. korosztályban felhívott újoncok száma 572.

Vizbe fult. Vörös Julianna 40 éves hajdón prosznyáki lakos egy maga lakott a szülőföldi örökölt házában, s mint születésétől fogva Bbaira nyomorék, örömtelen életét élt. Szülői jelentékeny vagyontuk rokonnakra Vass Vincs prosznyáki lakosra hagyták azon kikötéssel, hogy önröndkezésre képtelen leányukat lássa el minden szükségessel. Ez el is járt napokint Vörös Julianna lakására és a menni nehezen tudó leánynak segédkezett a háztartás körüli teendőben. Folyó hó 26-én hajnalban Vass Vincs szokása szerint átment rokonnához, hogy tehénét megessen, megittassa. A vízmerítő koránál azonban nem találta helyén és Vörös Juliannát sem találta sehol a házában. Hosszas keresés után azután megtalálta a ház mellett levegő vízmedencében, a jég alatt megfuvva. Az eset megvizsgálására kiszállt Sinkovich Elek t. főszolgabíró dr. Geiger Vilmos járásorvossal és megállapította, hogy a szerencsétlen leány vízmerés közben lecsuszott a sikos desz-

káról és a mély tócskából nyomorék lábai miatt kivergődött nem tudván belefutni.

A muraszombati áll. kisdudovóiban az óvás február hó 3-án veszi kezdetét.

Lövődési erdőőr. Krányecz József völgyközi lakos másodmagával elment a völgyközi határban fekvő gróf Batthyány-féle erdőbe egy kis száraz fát szelni. Egyszerre kiabáltál, káromkodást hallottak, mire futának eredtek. Futásközben egy lövés történt utánuk és több szem serét Krányecz József testébe fordult. A megölt ember Ungor Sámuel völgyközi uradalmi erdőőr ellen feljelentést tett, mert azt állítja, hogy az erdőőr lötte meg, a kit hangjáról felismert.

Kereskedelmi miniszter a pénzügyönkök ellen. Az a sok panasza, mely az utóbbi időben a pénzügyönkök ellen felmerült, arra indította a kereskedelemügyi minisztert, hogy valamelyi másodfoku iparhatósághoz rendeletet intézzen, a melyben felszólítja, hogy a pénzügyönkök közöttök ezmelet kísérjék figyelemmel és igazgolvány váltására kötelezések őket. Mivel valószínű, hogy ezeknek igazgolványuk nincs, a miniszter szigoruan utasítja az iparhatóságot, hogy különösen a napilapokat hirdető közzétéket szem mel kísérjék és esetleg ellenük az 1884. évi XVII. törvények 156. szakasza értelmében szigoruan járjanak el.

A betegsegélyező járuléka kamatja. A betegsegélyező pénztári járuléka hátraleka után késedelmit ez ideig nem fizettek. A kereskedelemügyi miniszter most elvi határozatként kimondotta, hogy a betegsegélyezőpénztári járuléka után is jár késedelmi kamat és végrehajtási illeték s hogy ezeket is a közzadók módjára kell behajtani.

Gyermek és alkohol. 14 évesnél fiatalabb gyermeknek sohasem volna szabad sört, bort vagy pálinkát inni. Sőt a té és a kéré is tiltandó. Igen ezeket szerekre nem szorul az egészséges gyermek szervezete. Nem hiba, de bűn, ha azt állítja, hogy a bor erősít, vagy táplál. Gyerekek, ha valaki azt állítja, hogy a vörös bor jobban erősít, mint a fehér. A kórai alkohol élvezet sok esetben idegességet idéz elő.

Erkölcsei nevelés az iskolában. A tantverviziója alkalmából mozgalom indult meg oly irányban, hogy a gyermek erkölcsi kiképzése ne legyen ezután mostoha gyermek az iskolában, hanem helyezessék az őt megillető jogába. Igen helyesen, mert mi az a számtalan káros hatást, melynek a gyermek ki van téve, magában a családban, de főleg a családon kívül, az utcán, köz-helyeken, szóval lépten-nyomon mindenütt, melyre az incélnítő is az ember természetében fekszik. ellensúlyozni kell az iskolában, melynek nem csak tanítani, de erkölcsre nevelni is kötelessége a gyermeknek.

A kávé hatása a látásra. A maurok nagyon sok kávéat isznak és megállapították, hogy a látásuk 40-45 estendők korukban már nagyon csökken és hogy ötven estendőre sokan teljesen megvakulnak köztük. Szinte rendkívül a vakoknak a száma a kik Feg utcaán láthatók és mindig csak a kávénak tulajdonítják e csúadatos jelenség okát.

Jelenet a fényképszámól. Egy philadelphiai fényképész beszéli a következő pompás históriát. Egy asszony jött be hozzá egy napon s kérdi:

— Maga a fényképez? —
Igen.
— Gyermekfelvételeket is csinál?
— Természetesen.
— Mennyi az ára?
— Tizenkét korona egy tucat.
— Jól van, szólt az asszony elgondokozva, majd máskor jövök, mert most még csak tizenegy gyermekem van.

A Horgony Pain-Expeller. (Richters Linimentum Capsici comp.) igaz népszerű házi-szerrem lett, mely számos családban már több mint 34 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csípő-fájdalom, fejfájás, köszvény, csuszál stb-nél a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsoléssel mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő, sőt járványoknál, mind: a kolera s hányóhas-folyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsolése mindig

igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi-szer jó eredményen használtatott az influenza ellen is és 80 ft, 1 K 40 ft és 2 K árban a leg több gyógyszerárban kapható, de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: Richter-féle „Horgony-Pain-Expeller”, vagy Richter-féle Horgony-Linimentum-et kérni és a „Horgony” védjegyre figyelni kell.

26]904. végt. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. sz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a számbahelyi kir. törvényes 1903. évi 13520/1903. sz. végzésre következőben Olajos Sándor ügyvéd által képviselt Délyvasmeleg Takarékpénztár részvénytársaság javára Trautmann Bernát battányfalvi lakos ellen 1000 K a jár. erejéig 1904. évi január 2-án foganatosított költésügyi végrehajtás után feloltagt és 2372 K 34 frt becsült következő ingóságok, u. m. boltbeli árúkezelőből álló ingóságok nyilvános árverésen eladának. Mely árverésnek a muraszombati kir. járásbírószög 1904. évi V. 412. számú végzése folytán 1000 K tőkékötésel, ennek 1903. évi december hó 2-ik napjától járó 6% kamatai, 1/10 váttdíj és eddig összesen 100 kor. 26 fillér bírling már megállapított költségek erejéig Battányfalván Trautmann Bernát lakásán leendő megtartásra

1904. évi február hó 4. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az értintet ingóságok az 1881. évi LX. t. sz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a leg többet igények, szükség esetén becsarun alól is elfognak adani. Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfogaltak és azokra költésügyi jogot nyertek volna, ezen az árverés az 1881. évi LX. t. sz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelték.

SZABADYFYZ JOZSEF, kir. végrehajtó.

63]1904. végrehajtó szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. sz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a számbahelyi kir. törvényes 1903. évi 13688. számú végzésre következőben Dr. Vrataris Iván ügyvéd által képviselt „Muraszombati Mezőgazdasági Bank” r. t. javára Stern Albert és neje Stern Eugenia vízlendván lakosok ellen 2000 korona s járuléka erejéig 1904. évi január 7-én foganatosított költésügyi végrehajtás után le és felülfogalt és 3300 korona becsült következő ingóságok u. m. boltbeli árúkezelő, fémernű, almárium, titifla, szőnye, 16 szeszám, ponyva, szup, vásáros láda, hórak és ecetből álló ingóságok nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a muraszombati kir. járásbírószög 1904. évi V. 114. számú végzése folytán 3000 K tőkékötésel, ennek 1903. évi december hó 16-ik napjától járó 6% kamatai, 1/10 váttdíj és eddig összesen bírling már megállapított költségek erejéig Vízlendván Stern Albert és neje Stern Eugenia lakásán leendő megtartásra

1904. évi február hó 8-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az értintet ingóságok az 1881. évi LX. t. sz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a leg többet igények, szükség esetén becsarun alól is elfognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfogaltak és azokra költésügyi jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. sz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelték.

Kelt Muraszombat. 1904. évi január hó 25-én.

SZABADYFYZ JOZSEF, kir. végrehajtó

